

ren, og det er jo så også det, vi for fuldt drøn har oplevet med den nuværende kirkeminister.

Debatten har kørt længe, det skal hun ikke have æren for, men hun skal jo have en hel del af æren for, at der er kommet en sådan turbo på den, som man ikke har set før. Det vil jeg sådan set meget gerne takke kirkeministeren for, jeg tror ikke, at det ellers kunne være sket, og jeg tror, at den sidste episode, vi havde her med spindoktoren, gør, at man kan forstå, at også ideologisk er det godt at holde sig langt væk.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, der er åbenbart næsten ingen grænser for, hvad man kan blive taget til indtægt for, når man udtaler sig om kirkepolitiske spørgsmål.

Jeg har ikke overhovedet udtalt mig i retning af, at man skal til at virkeliggøre løfteparagrafen, § 66 i grundloven, om en kirkelig forfatning. Det er jeg faktisk modstander af. Jeg mener, det er udmærket, at vi *har* den paragraf, hvis der er et eller andet, der går fuldstændig amok, men at ændre grundlæggende på den folkekirkelige ordning, vi har i øjeblikket, det har jeg bestemt ingen intentioner om.

Det eneste, jeg har udtalt mig om, er muligheden for, at man giver folkekirken og de personer, der er i folkekirken, som jo er voksne mennesker, mulighed for at få større indflydelse på den folkekirkelige økonomi, og det burde ikke være revolutionerende tale for nogen i år 2003, hvor vi jo lever i et gennemdemokratiseret samfund i øvrigt.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil meget undskyldte over for den konservative ordfører, at jeg ligesom prøvede at sige, at jeg næsten var overbevist om, at jeg ikke ville se De Konservative i spidsen for en kampagne mod, at kirken havde andet på hjerte end penge.

Menighedsrådene – det ved hr. Kirkegaard jo også godt – er ret fortvivlede over, at de kun må beskæftige sig med kalk og mursten, når de dog sidder med menighedsrådsarbejdet for at have med menighedens liv og vækst at gøre og faktisk også er optaget af, hvordan man kan give de bedste vilkår for evangeliets forkyndelse og bidrage til det i overensstemmelse med, hvad de har lovet i deres løfte. Det var noget, vi drøftede ovre på Landsforeningens møde og også, hvordan man kunne få det til at fungere.

Det, som jeg bare sådan forsigtigt antydede, men vi tager patienten langsomt, var, at jeg ikke tror, at vi skal gentage miseren med at sige, at de ikke må beskæftige sig med andet end kalk og mursten. Det hænger sammen med menighedsrådsloven fra 1913, og hvad der skete dér, og det hænger sådan set sammen med noget, som aldrig havde været tilsigtet fra Appels side. Der var en helt anden historisk baggrund for, at det blev udformet sådan.

Jeg ved godt, at det skal tage sin tid, og jeg skal nok være meget tålmodig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg synes, det er udmærket med den debat, der i hvert fald var lagt op til fra starten af med de to beslutningsforslag, der er fremsat i Folketinget i dag, for den debat, som de to forslag kan give anledning til, kan videregive noget af den debat om folkekirkens fremtid, struktur og økonomi, som vi ikke bare har her i Folketinget, men som også foregår i mange forskellige folkekirkelige sammenhænge.

Lad mig indledningsvis give Enhedslistens beslutningsforslag nr. B 26 nogle ord med på vejen.

Jeg vil som andre ordførere gerne indledningsvis påpege, at der er et klart misforhold mellem den titel, som beslutningsforslaget har fået, og så beslutningsforslagets konkrete indhold. Det skal jeg ikke opholde mig yderligere ved her, men kommentere nogle af de enkeltelementer, der er i beslutningsforslaget, og dermed også sammenfattende nå frem til, hvorfor Kristendemokraterne ikke kan støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

For det første foreslår Enhedslisten, at kirkeskatten skal afskaffes. Det mener vi ikke fra Kristendemokraternes side at den skal. Vi mener, at kirkeskatten er at betragte som et foreningsbidrag. De, der er medlemmer af folkekirken, må efter vores opfattelse også være dem, der skal bidrage til at klare de økonomiske udgifter, der er i forbindelse med de folkekirkelige opgavers afholdelse – det er så praktisk via en kirkeskat.

Så foreslår Enhedslisten, at kristendomsfaget i folkeskolen skal erstattes af et fag om livsanskuelse. Også det punkt er vi imod. Vi mener, det er vigtigt også gennem det, at man kalder religionsfaget i folkeskolen for kristendom, at signalere, at kristendom er kernen i den danske